

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/769/2014/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

94/2015. számú (III. 26.)

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos¹** 2014. december 2-án előterjesztett **panasza alapján indult eljárást** a 2015. március 26-án megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

m e g s z ü n t e t i .

A vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedés történt. A Testület – figyelemmel a panaszosnak az áttétel ellen előzetesen bejelentett tiltakozására – az eljárás megszüntetéséről döntött.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2014. december 2-án, postai úton terjesztette elő panaszát, a vele szemben 2014. november 22-én fogatosított rendőri intézkedéssel szemben.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy először 2014. szeptember 4-én kért – telefonon – rendőri segítséget, mivel válófélben lévő felesége megfenyegette, hogy feljeleníti őt zaklatásért, holott csak közös gyermeküket látogatta meg, a közöttük fennálló megállapodás szerint. A panaszos szerette volna tudni, hogy mi minősül zaklatásnak. Később, szeptember 16-án szeretett volna rendőri segítséget kérni helyszíni intézkedés formájában, mivel a felesége nem adta át a közös gyermeküket a panaszosnak a megszokott időben. A panaszost a felesége másnap valóban feljelenítette zaklatás miatt, az ügy jelenleg is folyamatban van. A panaszos szeretné elmondani, hogy mindkét telefonos segítségnyújtás kedves és szolgálatkész volt.

¹ Az Rtv. 93/A. §. (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

2014. november 22-én, 10 óra 45 perc körül a B. Rendőrkapitányságra rohant a panaszos, ismételten családi affér elkerülése (megelőzése) végett, ugyanis a felesége vasárnapra ismét nem akarta odaadni a közös gyermeküket a panaszosnak. A rendőrségen az ügyeletes tiszt megértő és segítészándékú volt, kérte, hogy induljon el a panaszos a helyszínre és a rendőr kollégái ott fogják őt várni. A panaszos megérkezésekor a járőrök a panaszos feleségének a lakása előtt álltak, a belső udvaron: egy fiatal hölgy (24 év körüli) és egy középkorú úr (34 év körüli). A panaszos egy pillanatnyi türelmet kért addig, amíg kifújja magát, majd elmondta, hogy miért és milyen ügyben kért rendőri segítséget. Ekkor a férfi rendőr (J. G.) azt mondta a panaszosnak, hogy „Nem kell elmondani, ismerem a történeteket, mert itt lakom fent.”, majd a panaszos feleségének a lakása melletti lakásra mutatott, amelynek az első emeletén lakik. J. G. rendőr azt is mondta a panaszosnak, hogy „... és látom, hogy minden nap zaklatod... ismerlek Téged is, Te írtad azt a levelet, amit minggyá' ki is b*sztam a szemetesbe, el se' olvastam, mert nem érdekel...”.

A panaszos nagyon meglepődött azon, hogy a rendőr így letorkolta őt, hiszen miközben segítséget akart kérni kiderül, hogy a panaszos felesége egy rendőr személyében egy pártfogót talált, már korábban, a zaklatás ügyében és a válóperes ügyben is tanúskodni szándékozik. A panaszos az intézkedés közben megjegyezte, hogy a rendőrnek a panaszossal kellene beszélgetnie és nem a feleségével. A rendőr hölgy kollégája a panaszos feleségével beszélt. A panaszos szerint a rendőr azt állította, vagy inkább azzal fenyegetőzött, hogy látta, hogy a panaszos a csengőt nyomkodja és az udvarban azt is látta már legalább négyszer, hogy a panaszos elől szalad a felesége (Sz.), a gyerekekkel, az itt lakók pedig féltik kiengedni a gyerekeiket, hogy ha a panaszos ott tartózkodik. A panaszos elmondta, hogy ez a kijelentés nagyon meglepte, hiszen szó szerint ugyanígy hangzott az el a korábbi válóperes tárgyaláson. A rendőr pedig a tárgyaláson nem volt jelen. A panaszos álláspontja szerint a rendőr csakis úgy ismételhette meg szó szerint a közlést sajátjaként, hogy ha korábban erről konzultált a feleségével.

A panaszos emlékezete szerint ezután elindított egy felvételt a telefonján (sajnos arról az első 3-5 perc hiányzik), mert tudta, hogy itt csakis arról lehet szó, hogy a rendőrt a felesége hamis tanúzásra bújtatta fel és még néhány szomszédját is annak érdekében, hogy a válóperes ügy kimenetelét befolyásolja. Szó szót követett; a panaszos mondta, hogy az állítása nem igaz, ő pedig váltig állította, hogy látta, mire a panaszos azt mondta, hogy „... akkor maga hazudik!”. J. G. rendőr erre a kijelentésre feljelentéssel válaszolt. Az intézkedés végén, a rendőr a panaszos feleségét kérdezte meg, hogy ohajt-e feljelentést tenni magánlaksértés miatt.

A panaszos beadványában elmondta, hogy J. G. rendőr az intézkedés kezdetétől gorombán viselkedett vele; végig kioktatóan beszélt vele. Összességében a rendőri fellépés udvariatlan volt. A rendőr végig tegezte a panaszost, minősíthetetlen szavakat használt és érzékelhetően a panaszos feleségének az oldalán állt.

A panaszos a beszélgetést a nála lévő telefontal rögzítette, mivel tartott a felesége által provokált vitától, így más lehetősége nem volt az igaza esetleges későbbi bizonyítására. Ilyen módon a felvétel a járőrökkel való beszélgetést is tartalmazza. A panaszos a felvételt mellékelte beadványához, amelyből jól kivehető, hogy milyen stílusban folyt le a beszélgetés. A panaszos hozzátette, hogy az intézkedés után még beszélgettek, ami szintén a felvételen hallható, amely során már nem volt annyira lekezelő és elítélő a rendőr, mint az intézkedés során. Abban maradtak, hogy a panaszos minél hamarabb vigye be a szóban forgó, aktuális bírósági végzést a rendőrkapitányságra, ami egyébként kb. másfél óra elteltével meg is történt.

A panaszos ekkor ismét elindított egy telefonos hangfelvételt. A rendőr ezen felvétel során segítészándékról tett tanúbizonyságot és megosztotta a panasossal a saját tapasztalatát. A felvételen obszcén kijelentések is hallhatók. A panaszos tájékoztatta a Testületet, hogy jelen felvétel hossza 15 perc, míg a helyszínen készített felvétel 45 perc hosszúságú.

2) A Testület meghallgatta a panaszos által, a rendelkezésére bocsájtott hangfelvételeket.

a) Az első felvételen (53 perc 54 másodperc), amely a panaszos tájékoztatása szerint az intézkedés pillanatában készült az alábbiak hallhatók.

Panaszos: Itt egy rendőr kollégája, aki itt lakik fölöttem és az ismerősöm. Azt mondja, hogy megkapta a levelet... de hát, hogy beszélt velem, Ön hallotta. Én segítséget kértem a rendőrségtől és jelen pillanatban...

Rendőrnő: ... jó, meg kell hallgatnod...

Rendő: Nem értem a problémát.

Panaszos: Melyik problémát nem érti?

Rendő: A jövő héten kellene a gyerekekkel lenned...

Panaszos: Nem. Most kellene a gyerekekkel lennem.

Rendő: Nem, ő megkért Téged, hogy a jövő hét...

Panaszos: Nem, nem kért meg... nem, nem tudom.

Rendő: A jövő héten...

Panaszos: Én vagyok a panaszos, én szeretném elmondani, hogy volt. Itt van az összes sms. Most leveleztük le, egy órával ezelőtt.

Rendő: Ühüm.

Panaszos: Nem szólt előzetesen, hogy vasárnap el szeretné vinni a gyereket. Előzetesen, már szeptemberben leírta e-mailben, hogy mikor van velem a gyerek, hogy mit szeretne. De, igazából ezt sem kéne tartani, de ő az ő kérésére, nagyjából tartjuk azt, hogy – ha velem van szombaton – akkor vasárnap másnap vele van. Ha vasárnap velem van, akkor szombaton vele van. Most szombat van, vele van, holnap velem kéne lennie. Ehhez nem kell semmilyen egyetem, hogy ezt kiszámoljuk. Ő akarta így.

Rendőrnő: Ühüm. És ez nincs valahol leírva?

Panaszos: Leírta, e-mailben.

Rendőrnő: De nem... hitelesen.

Panaszos: Hitelesen nincs leírva, mert nincs egyelőre semmilyen ideiglenes végzés, mert nem voltunk rosszban, de hát akkor ennek tanúja. Ez egy mikor valami? Ez nem mostani. Ez igazából az ideiglenes kapcsolattartással szembeni fellebbezés...

Rendő: Kérem a jegyzőkönyvet a fellebbezésről és a bírósági határozatot arról, hogy...

Panaszos: Azt itt zsebből nem, mert nem ezért jöttem, hanem azért, hogy segítsenek uram.

Rendő: Ha nem hoz ilyen okmányokat, akkor nem tudok segíteni.

Panaszos: Uram, Ön meg tudta mondani, hogy mi van. Ön itt lakik és ismeri is a Sz-át és engem is ismer és azt mondta, hogy kib*szta a leveletemet, amit minden lakónak beraktam, akkor ebből adódóan arra következtetek, hogy az ő pártját védi.

Rendő: Nem az ő pártját védem.

Panaszos: Dehogynem! Itt ez a papír... nem is tudom, hogy mikori ez a papír. Meg tudja mondani, hogy mikori papír, milyen dátumozású?

Rendő: 2012.

Panaszos: Hát hol vagyunk? 2014-et írunk, jóember! Szeptember óta...

Rendőr: Mutasson frissebbet!

Panaszos: Ott van nála a frissebb! Október 22-én volt a tárgyalás. Miért nem azt adta oda?! Ez nem érvényes!

Rendőr: Amíg nem mutatsz másikat, addig...

Panaszos: De nem nekem kell mutatni másikat, mert én segítséget kértem Önöktől. A jóember áldja meg! Hát itt vagyok... szeptemberben kértem segítséget...

Rendőr: Ne kiabálj már!

Panaszos: Nem kiabálok.

Rendőr: Ide hívtál. Segítséget kérni, de mindenféle papír nélkül. Papírok nélkül hogy tudjam megállapítani, hogy kinek van igaza?!

Panaszos: Látja mi van ideírva. 12!

Rendőrnő: '13. március.

Panaszos: Az egy régi. Nézze uram!

Rendőr: Az van leírva...

Panaszos: 2013. október 18-a (emelt hangon) óta.

Rendőr: Az van leírva, hogy ez egy...

Panaszos: IDEIGLENES INTÉZKEDÉS!

Rendőrnő: egy kicsit...

Panaszos: Jöjjön ki!

Rendőr: Minek jöjjön ki?

Panaszos: Beszélgetni! Hát itt mondja el, szembe. Önnek az lenne a feladata, hogy szembesítsünk.

Rendőr: Ez a bíróság feladata.

Panaszos: Hát jó! Akkor mondja azt, hogy nem óhajt segíteni.

Rendőr: Ő azt mondja, hogy nem akar kijönni magával beszélni. Nekem ezt tiszteletben kell tartanom. Most én nem rángathatom ki. Nem mondhatom, hogy márpedig most gyere ki és beszéljél vele.

Panaszos: Ismeri. Jóban vannak, nem?!

Rendőr: Egyáltalán nem vagyunk jóban.

Panaszos: Hát azt mondta, hogy itt szokott ülni és szokott engem látni a gyerekekkel játszani.

Rendőr: Ezt mondtam! De azt nem mondtam, hogy jóban vagyok vele, K-vel.

Panaszos: Nem K., Sz-nak hívják.

Rendőr: Akkor Sz.

Panaszos: Azt mondta, hogy itt...

Rendőrnő: Haha! Ennyire ismered...

Panaszos: Hát nyilván jóban van vele, mert itt mondta, hogy nagyon jól ismeri a dolgot és a levelemet, amit írtam a lakóknak, azt kib*szta, mert Önt nem érdekli.

Rendőr: Így van!

Panaszos: Ez maga... Én bántottam magát? Megsértettem magát bármivel is?

Rendőr: Nem sértett meg.

Panaszos: Egy nagyon hivatalos és diplomatikus levelet írtam és abban azt írtam, hogy mielőtt bárki, szomszéd is szolidaritásból a párját fogná a Sz-nak, akkor jobb, hogy ha ismeri ezt a rövid történetet.

Rendőrnő: Jó. Akkor annyi a feladatunk, hogy meghallgatjuk Önt és a hölgyet és írunk erről egy rendőri jelentést. Ennyi. Mi itt nem tudunk semmit ebben dönteni. Ez itt nem érvényes.

Panaszos: Be tudom mutatni. Be fogom vinni.

Rendőr: Jó. Mikor?

Panaszos: Beviszem akkor hétfőn.

Rendőr: Hát én most dolgozok.

Panaszos: Hát, de akkor nem önnek fogom adni.

Rendőr: Én ma fogom a jelentésemet megírni belőle.

Panaszos: Majd megyek és megkeresem, de ez nem érvényes. 2013. október, november 18-án közöltem, közös megegyezéssel...

Rendőr: Van bírósági végzése?

Panaszos: Elmondhatom, vagy nem mondhatom el?

Rendőr: Mondja, hallgatom.

Rendőrnő: Várjuk, nézzük meg a papírt és hallgassuk meg.

Panaszos: 2013. november 18-ai tárgyalást elhalasztottuk, szüneteltettük, hogy meg tudjuk beszélni a dolgokat. Azóta tanúja volt, hogy ide járok, nem lakom itt, játszom az Ön gyerekével és a fiammal is, békességben játszom. Nem volt semmi probléma. Szeptember 2-án volt az első olyan incidens, amikor azt mondtam, hogy a rendőrséget fogom hívni. Azt mondta, hogy ő is segítséget kér a szomszédoktól. Felálltam és elmentem, és felhívtam a kollégájukat és megkérdeztem, hogy mi az a zaklatás. Itt állhatok egész nap, oda nem mehetek és nem volt ilyen egyetlen alkalommal sem. Október 16-án vagy 17-én le jöttem ide a gyerekért és megfogta a gyereket és a gyerekek előtt ordibált. Akkor tanúja volt, mert ott ült a padon.

Rendőr: Én már nem emlékszem.

Panaszos: Akkor miért mondta, hogy látott engem?

Rendőr: Amikor ott ültem a fiammal, akkor láttam.

Panaszos: Na ezért jöttem én is ide.

Rendőr: Azt látom, hogy amikor ide lejössz, egyfolytában nyomkodod a csengőt, ott állsz.

Panaszos: Ez nem igaz.

Rendőr: Ez zaklatás, a lakók is ezt mondják, az összes lakót le lehet hívni, megkérdezni, hogy nem merik leengedni miattad a gyerekeket. Ezt mondják.

Panaszos: Ez nem igaz...

Rendőr: Megkérdézhethük.

Panaszos: Az összes lakót hívja le, azért mert ez nem igaz és nem szoktam nyomkodni a csengőt. Minden reggel idejövök, és a gyereket elkísérem a buszhoz az iskolába. Ennyi van és nem tehetem meg... ezt mondta a kolleganője, ha nincs végzés, miért ne mehetnék ki a buszmegállóba, egy közterületre. Hol zaklatás ez?

Rendőrnő: Ez a tárgyalás megtörtént?

Panaszos: Nem, mert 18-án meghosszabbította és nyáron, szeptemberben áttették, de ki tudja, hogy kit hívott, mit csinált, most azt mondta, hogy nem akar találkozni velem. A gyerekek így legyen, meg úgy legyen és azóta van zaklatás. Elvileg lát, de hogy láthat minden nap, mikor nem vagyok itt minden nap. A mondanivalójából látom, hogy a pártját fogják, mert itt lakik. (Emelt hangon) most is azt mondja, hogy nyomogattam a csengőt, csak itt álltam. Hányszor látott? Mondjon dátumot.

Rendőr: Azt hiszed, én felírom.

Panaszos: Sokszor látott, hazudik nekem. Ez nem igaz, a rendőrtől kérek segítséget és nem segít, pedig itt lakik. Ezt nem csinálhatja.

Rendőr: Mit csináljak, itt egy kib*szott végzés, amitől nem tudsz újabbat mutatni.

Panaszos: de tudok... nincs itt... és ezt 2012-es.

Rendőr: Tudod, mit hazamész és ide hozod az új végzést.

Panaszos: Sz. hozd ki a végzést (kiabálva)

Rendőr: Ha lesz új végzés, akkor beszélhetünk róla. Én most ez alapján tudok csak intézkedni.

Panaszos: De van új végzés... kérje el tőle... most bement és nem hallottam, hogy miről beszélnek, mire gyanakodjak? Nem igaz... segítséget kér az ember és a rendőr úr azt mondogatja, hogy nyomogatom a csengőt... biztos, hogy így van... csak állítja...

Rendőr: (rádión hallgat valamit) igen így van most mondják.

Panaszos: Én is meghallgathatom?

... (továbbra is a rádiót lehet nagyon halkon hallani)...

Panaszos: biztos vagyok benne, hogy erről fúj a szél, biztos maga ajánlotta a Sz-nak, hogy jelentsen fel, nem az ügyvédje, egy két éves, két napos dologgal... hogy zaklatom... és akkor itt van egy hatósági tanú, aki azt állítja, hogy zaklatom... ami nem igaz... nincs bizonyítéka rá...

Rendőr: Magának van?

Panaszos: Van. Egy állítás egy tagadás én nem hazudok az tuti. Ha a lakókat meg lehetett fűzni erre, akkor magának jogában áll és akkor éljen a hatalmával, meg a jogával, meg ami magára van ruházva... a pisztolyával, bilincsel... nyugodtam...

Rendőrnő: Fejezzük be.

Panaszos: Ez felháborító, ide jövök segítséget kérni és akkor letorkoll. Szeretném hallani amit mond... (rádióban)

Rendőrnő: akkor ez a végzése van, hogy hogy nincs 2012-es...

Panaszos: (Emelt hangon) 2012. mert nem adta oda.. leküldték e-mailben, nincs kinyomtatva, az ügyvédnőnek küldték el... az ügyvédnő tovább küldte, abban nincs ilyen, sőt fellebbeztünk a kapcsolattartás miatt...

Rendőrnő: ... kéne az összes irat... kinyomtatva.

Panaszos: Tisztelt hölgyem mondja meg... tisztességes, hogy ő egyedül oda megy...

Rendőrnő: Muszáj külön mennünk, az egyik az egyikhez, a másik...

Panaszos: Ez tisztességes, hiszen ő ismeri őt...

Rendőrnő: Ön mind a kettőjüket ismeri?

Panaszos: Én nem csak most láttam a jelvényén, hogy úgy hívják J. G. és azt, hogy nem emlékszem, hogy ott szokott ülni, ő maga mondta, hogy ott szokott ülni.

Rendőrnő: (az eleje nem érthető)... ha a hölgy sem tud mutatni...

Panaszos: ott van a számítógépen

Rendőrnő:... ha Önnek nem olyan fontos, hogy nyomtasson...

Panaszos: Hol nyomtassak?

Rendőrnő: .. bárhol... könyvtár... na mindegy

Panaszos: lehet, hogy Önnel is beszéltem telefonon...

Rendőrnő: velem nem...

Panaszos: Nem szokott ügyeletben lenni, ahol felveszik a telefont?

Rendőr: (jön vissza)... nincs másik végzés azt mondja.

Panaszos: De van, október 22-ei... ami most volt tárgyalás...

Feleség: nincs nálam...

Panaszos: De van, mert az ügyvédnő megküldte...

Feleség: Nekem nem...

Panaszos: Nekem küldött, akkor ez nem is érvényes.

Feleség: De igen, érvényes az van benne, hogy a gyerek nálam van véglegesen elhelyezve.

Panaszos: Nem az elhelyezésről van szó, hanem a kapcsolattartásról... Fellebbezést kaptál... nincs... ennek vége van... Kapcsolattartás.. Sz. te találtad ki (emelt hangon)

Feleség: ne kiabálj velem...

Panaszos: Megemelem a hangom, mert nagyon dühös vagyok. Te találtad ki.

Feleség: Itt van a gyerek ... minden nap jössz, reggel is és délután is...

Panaszos: Elmondhatom?

Feleség: Kedden és csütörtökön is nálad van a gyerek, sőt jövő héten, mivel nem leszek, egész héten nálad lesz.

Panaszos: Ez a te dolgod... hogy nem vagy itthon...

Feleség: Múlt héten is szombat-vasárnap is nálad volt...

Panaszos: Te választottad a szombat-vasárnapot... te választottad azt, hogy nem vagy itthon... te mész el és nem én...

Feleség: figyelj csak... minden nap jössz...

Panaszos: Te is jönnél... azt nem mondhatod meg, hogy ne jöjjenek az utcára és ne kísérjem el a buszhoz, erre nincs paragrafus, szabály és semmi... amíg felkelek, hogy én nem mehetek ki az utcára... miért titeket, én a gyereket kísérem, Te ott vagy mellette... ne gyere ki akkor

Feleség: és akkor...

Panaszos: Azt az egy percet sajnálsz Tőlem és a gyerektől? Azt az egy percet, amíg leérvünk ide:

Feleség: Azt az 5 percet, 10 percet, 20 percet...

Panaszos: Milyen 10 percet? Sétáljunk már le!

Feleség: Minden reggel becsöngetsz, ki kérte, hogy csöngess be? Nem tudom a saját gyerekeimet elkísérni a buszmegállóba, mert Te minden nap jössz.

Panaszos: Kísérd el.

Feleség: Nem akarok Veled találkozni. Azért van leszabályozva a láthatás! (most már kissé idegesen)

Panaszos: Nincs leszabályozva. Ezt Te találtad ki!

Feleség: Nem lehet ezt csinálni, hogy az embernek nincs nyugodt élete.

Panaszos: Te zsarolsz folyamatosan a gyerekekkel. Nem viheted el a gyereket, mert holnap velem van. Nem viheted el, holnap a gyerek velem van.

Feleség: Ezt hagyd abba.

Panaszos: Ott is van a gyerek. Holnap nem viheted el, mert velem van.

Feleség: Múlt hét végén is veled volt.

Panaszos: Múlt hét végén azért volt velem, mert előző héten nem tudtam jönni, de nem is kértem, hogy velem legyen hétvégén, Te ajánlottad fel. Én most cserébe nem ajánlom fel a jövő hétre valót. Azt, hogy velem legyen vasárnap... Te magad mész el vasárnap... nem én mondom, hogy menjél...

Feleség: Jól van nem tudunk megegyezni... látod nincs korlátozva a láthatásod... múlt hét végén is veled volt... nem ajánlottam fel, mert vasárnap nem jelentkezted. Veled is volt.

Panaszos: Most te mész el hétvégén. Nem tehetek róla, hogy elmész hétvégén. Lehetnél a gyerekekkel.

Rendőr: Azt nem értem, hogy ennyi rugalmasság miért nincs...

Panaszos: Leköltöztem B-re, mindenemet odaadtam, mennyi rugalmasság kellene. Nem kívánom magának, hogy ilyen helyzetbe kerüljön, de ha még is ilyen helyzetbe kerül, akkor szívesen látom egy teára.

Rendőr: Én tudom rugalmasan kezelni a helyzetet. Ha vasárnap nem viszem el a gyereket, akkor következő hét vasárnap viszem el.

Panaszos: Mert az Ön helyzete nem ilyen. Nem erről van szó. Nagyon nem szimpatikus az, hogy a pártját fogja.

Rendőr: Nem fogom a pártját. Itt egy végzés, ami szerint nála van a gyerek elhelyezve. Nincs megszabva láthatás. Innentől kezdve, mivel nála van a gyerek elhelyezve. Ő azt mondja, hogy addig a 30 napig, amíg a bíróság nem hoz végzést nem láthatja a gyereket, akkor maga addig nem láthatja a gyereket. Ennek ellenére Ön mit csinált? Nincs frissebb végzés.

Panaszos: De van. Ki fogom nyomtatni, de most nem tudom előhúzni a zsebből. Ott van nálad.

Rendőr: Ne várja tőlem, hogy igazságot hozzak, mikor van egy végzés a kezében és nem tudsz másikat felmutatni.

Panaszos: Kérdezze meg mikori ez a végzés?

Rendőr: Erre rá van írva, hogy mikori, de nincs újabb!

Panaszos: 2012-es. Mikor volt a mostani tárgyalás? Október 22. Akkor ez érvényes, vagy nem?

Feleség: érvényes

Panaszos: De az csak az elhelyezés, a gyerek nálad van, mi a kapcsolattartásról vitatkozunk, arról, hogy holnap azt akarod, hogy veled legyen.

Feleség: ... nincs szabályozva.

Panaszos: Te szabályoztad és én azt akarom tartani, amit te kitaláltál.

Feleség: Legyél már megértő... minden nap láthatod a gyereket... vasárnap...

Panaszos: Nem erről van szó. Megint ide álltál és azt mondtad, hogy már pedig így lesz. Ezzel van a probléma, nem azzal, amit Ön megfogalmazott, hogy lehetne rugalmasabb és alázatosabb és azt mondhatná, hogy figyelj én most ezt így tervezem, most csütörtök van, jövő héten veled lesz. Most ha reggel nem kérdezem, nem szoltál volna, akkor holnap reggel derült volna ki... ez a problémám, ezt próbálja megérteni. (Emelt hangon) meg lehet állapodni.

Feleség: Ne gyere minden délután.

Panaszos: Mit minden délután? Ez egy közös terület, akkor megyek ki, amikor akarok.

Rendőr: be kellene fejezni... ez nem jogosít fel, hogy ide be gyere..

Panaszos: Én a gyerekért jövök ide reggelente. A kolléganője azt mondta, hogy jöhetek, az ügyvéd azt mondta, hogy jöhetek.

Rendőr: A kaputól befele magánterület.

Panaszos: Ide jövök, nem rongálok, nem csinálok semmit.

Rendőr: A gyerek itt lakik, de te nem láksz itt... magánterület.

Panaszos: A gyerekért jövök... ön is bejöhet...

Rendőr: Én ide vagyok bejelentve. Ide engem intézkedni hívtak ki, ettől kezdve bejöhetek.

Panaszos: Én is bejöhetek. Nekem az Ön kollegája telefonon azt mondta, hogy bejöhetek. Látom, hogy ott van a kerítés, ki van jelölve a terület. Nem tudok vele mit kezdeni... a gyerekért jövök, nem csöngetek minden nap.

Feleség: nem kell mindig csöngetni, a gyerek úgy is jön minden nap, megvárod kint.

Panaszos: mit csináljak várjak kint? Jövök minden nap, mert már végig csináljam. Eladtad a házat a fejünk felől.

Rendőr: Most nem itt tartunk, ezt a bíróságon kell megbeszélni. Én ebben nem tudok segíteni és minden egyes szóval nekem kell többet leírnom a jelentésben. És most per pillanat ott tartok, hogy nem tudom mit írjak a jelentésben, hogy ne nézzenek engem hülyének.

Feleség: 30 nap múlva lesz meg a végzés.

Panaszos: Nem lesz, mert lesz fellebbezés. Csak, hogy tudjál róla.

Rendőrnő: Akkor majd 30 nap múlva el tudják dönteni, hogy mi legyen.

Rendőr: Annyit tudok mondani ez alapján, hogy amit kézzel tudok fogni, látni tudom és mindjárt le is fogom fényképezni. Ez alapján Sz. dönti el.

Panaszos: A kapcsolattartás még mindig nem dőlt el.

Rendőrnő: Az majd 30 map múlva.

Rendőr: Arról van szó, hogy a Sz-nál van elhelyezve ideiglenesen a gyerek. Amíg ideiglenesen nála van elhelyezve a gyerek, addig ő dönti el.

Panaszos: Ezt nem így kell csinálni, csak ennyit kértem, legalább szoltál volna. Soha nem szólsz, direkt nem szólsz. Mire jó ez, őszintén mond meg. Tessék.

Feleség: Miért hívtad ki a rendőrséget.

Panaszos: igen kihívtam a rendőrséget és nagyon elkésért, hogy ismeritek egymást.

Feleség: Ez a véletlen műve. Nem tudtam, hogy rendőrt hívtál.

Panaszos: Attól még ismered. Azt mondta, hogy kib*szta a szemébe.

Feleség: Bedobtad mindenhová.

Rendőr: Valóban kidobtam, miért hazudjak, mert mindenhova betette.

Panaszos: Engem ezért már is feljelentenek zaklatásért, mert így beszélek.

Rendőr: Nem azt mondtam, hogy feljelentem, azt mondtam, ha még egyszer kiabál, akkor. Itt vannak lakók, akik szeretnének pihenni.

Panaszos: Nem kiabálok.

Rendőr: Becsengettek egy-két lakóhoz... nem akarok feljelenteni.

Panaszos: Nyugodtan. Nem bánom.

Rendőr: Nem érted a helyzetet... én ebből írok egy jelentést, hogy ide kijöttünk és megállapítottuk, hogy Sz-nél van ideiglenesen elhelyezve a gyerek, ő hozhatja meg ezek szerint a döntést.

Panaszos: Hozott, de nem tartja be, ezt is írjuk bele.

Rendőr: Hivatalos eljárásként meg kell kérdeznem Sz-től, hogy él-e magánindítvánnyal.

Panaszos: (feleségnek)... jelents fel, feltörtem a bankszámládat. Legyél korrekt, egyenes, igazi anya. Jó példája a gyereknek. Miért most kérdezi meg, hogy él-e magánlaksértéssel?

Rendőr: Mert most fogom befejezni az intézkedést.

Panaszos: Ez most, hogy magánlaksértés. A kollégái azt mondták, hogy intessek a 14. előtt, elvileg Önökkel kellett volna bejönnöm, de Önök megelőztek. Akkor, hogy áll meg a magánlaksértés.

Rendőr: (feleségtől kérdezi) előzőleg volt itt?

Feleség: nem

Rendőr: Akkor nem áll fenn a magánlaksértés. Amennyiben bejön, akkor lehet telefonálni, mert megtörtént a magánlaksértés.

Panaszos: Egyet szoktam csengetni, az pedig nem zaklatás.

Feleség: Ha csak egyet csengetsz az is nagyon zavaró, stresszes.

Panaszos: A stressz a saját dolgod miatt van. Azt mondom, hogy amikor bejössz hozzám a gyerekért, akkor be sem csöngetsz, nem is kopogsz.

Feleség: Ez nem igaz.

Panaszos: Pedig így szoktál, mert oda bejöhetsz, mert nem akarok a gyerekekkel kitolni. A gyerek szeretném, ha holnap velem lenne, mert te találtad ki ezt a kapcsolattartási részt. Te csináltad magadnak a bajt. Hol a gyerek különben?

Feleség: A gyerek szombat-vasárnap velem van.

Panaszos: Most hol van?

Feleség: Hogy, hogy hol van? Szombat van, nálam van.

Rendőr: Tényleg... mikor született a gyerek?

Feleség: 2006-ban

Panaszos: (Erőszakosan) Tényleg, hol a gyerek? Látni akarom a gyereket. Kivel van?

Feleség: Ehhez nincs jogod.

Panaszos: De látni akarom a gyereket, az ablakon keresztül. (Rendőrhöz)... kérje meg rá.

Rendőr: Én nem kérhetem meg rá. Nekem erre nincs jogom.

Panaszos: Mutassa meg az ablakon keresztül, de nekem jogom van tudni, hogy itt van-e a gyerek. Legalább mondja, hogy a gyerek itt van.

Rendőrnő:.... de a hölgy dönti el,...

Panaszos: Látni akarom a gyereket, mert ha nincs itt a gyerek, akkor hol van?

Rendőr: Bent van, láttam a saját szememmel. Köszöntem is neki, beszéltem is vele.

Panaszos: Szeretném látni, mert még egyszer sem nézett ki az ablakon.

Rendőr: Nem biztos, hogy nem nézett ki.

Panaszos: Láttam, mert figyeltem.

Rendőr: Ott a gyerek higgye el, láttam. Amíg nincs végzés nem tudok mit kezdeni vele. Az van benne, hogy ideiglenesen nála van elhelyezve.

Panaszos: Ideiglenes, 30 nap, a következő tárgyalásig.

Rendőr: Amíg nem születik új végzés. Nem kényszeríthetem arra, hogy adja oda a gyereket.

Panaszos: Annyit megkérhetett volna, hogy mutassa meg, hogy megnyugodjak.

Rendőr: Úgy sem fogja megmutatni.

Panaszos: Ugyan már... egymás között... erről beszélek, ez a pártfogás.

Rendőr: Ez egyáltalán nem pártfogás.

Rendőrnő: Uram, ha a végzést megmutatja, kinyomtatja valahol, akkor....

Panaszos: (belevág a szavába) Ennyit kellett volna tenni... Sz. kérem mutassa meg a gyereket, hogy megnyugodjanak a kedélyek. Ezt most is megteheti. Tudomást szerezzek arról, hogy valóban itt van a gyerek, vagy valahová elvitte. Mert ez esetben megint az áll fönt, hogy inkább máshová viszi a gyereket, minthogy az apjának adja.

Rendőr: Nem értem az összefüggést.

Panaszos: (rendőrnőhöz)... érti nagyjából? (magában) gyerekeket nem engedik le az udvarra... Ennyi köszönöm.

Rendőr: Vizionlátásra.

Panaszos: Tényleg nem esik jól, hogy pártolja. Nem Önnek kellett volna kijönni.

Rendőrnő: Mi vagyunk az ügyeletesek.

Rendőr: Nem pártolom, ez az igazság.

Panaszos: Tényleg egymás között. Azt mondja, hogy látja, hogy nyomkodom a kapucsengőt.

Rendőr: Láttam, nem hazudtam.

Panaszos: Mikor látta, olyan sokat nem láthatta. Nyáron látta?

Rendőr: Többször, nyáron is?

Panaszos: Akkor még nem volt vizsálunk. Akkor meg milyen zaklatásról beszél? Szeptembertől nem láthatott, mert reggel jövök.

Rendőr: Azt nem láttam, mert nyáron dolgozok, szinte minden nap, mivel motorozok. Egyszer sem láttam, hogy itt a gyerekekkel játszol. Amikor már itt voltam én csak annyit láttam, hogy szaladnak, mert nem akarnak veled találkozni, te meg nyomkoddad a csengőt. Én ennyit láttam, ezt láttam kb. 3-4 alkalommal. Pontos dátumot nem tudok mondani, mert magán emberként nem érdekel, ezért nem írtam fel dátumokat, mert ha érdekelne, nyilván felírtam volna.

Panaszos: Nem vagyok itt szeptembertől.

Rendőr:... láttalak itt három-négy alkalommal.

Panaszos: reggelente ide jövök, akkor nincs szaladgálás. Egy alkalommal, amikor ide leültem, az volt az első alkalom szeptember 2-án, szeptember 14-én leültem délután oda, ott ültek a srácok meg a gyerekek s a gyerekek azt mondták, hogy nem engedik le a szülők ide az udvarra, mert félnek tőlem. A kis srácok azt mondták, „jé itt van a Z. apukája, játszunk kidobóst”. Akkor ezt is hallania kellett, ha ott ült a padon.

Rendőr: nem azt mondtam, hogy szeptember 14-én délután 2 órakor.

Panaszos:..... egyetlen ilyen alkalom volt, több ilyen nem történt....

Rendőr: 3-4 alkalommal voltam itt...

Panaszos: Én is, de akkor nem láthatta, hogy én nyomkodom a csengőt, mert nem voltam itt. Azért tudom a dátumot, mert ez az egyetlen alkalom volt. És azért nem jöttem le, mert a gyereket rángatta be és ezáltal a gyerekekkel szúrok ki, azt meg nem szeretném.

Rendőr: ráadásul a padon ültem ott, de én ebbe nem akarok belefolyjni, ez a ti dolgotok. Miért nem lehet rugalmasan kezelni a dolgokat? Örüljél, hogy engedik, hogy találkozz a gyerekekkel. Addig, amíg ideiglenesen nála lesz elhelyezve...

Panaszos: Muszáj.. mindig az anyánál helyezik el. De közben közös szülői felügyelet és mindig ezt csinálja.

Rendőr: Ha ezt csinálod nem fog beleegyezni a szülői felügyeletbe.

Panaszos: Elnézést nem én vagyok a nem rugalmas. Beszéljünk, mint két ember.

Rendőr: Úgy beszélünk,

Panaszos: Akkor G. figyelj. Amikor elolvastad a levelet...

Rendőr: Nem olvastam... elmondták a többiek

Panaszos: Nem is érdekes. Az a lényeg, hogy elvette a gyerek feje felől a házat, ő mást mond, de lényegtelen. Elvitte a gyereket, az iskolába íratta be a tudtom nélkül. Rugalmasságról beszélünk...

Rendőr: Ha hiszed, ha nem engem ez nem érdekel. Engem k*vára nem érdekelnek az itt lakók és a szomszédjaim problémája. Van egy-két lakó, akikkel olyan kapcsolatot ápolok, hogy érdekel a problémája. Veled, vele, és még bárkit mutathatnék, nem ápolok olyan kapcsolatot, hogy érdekeljen a problémája, magánemberként. Amennyiben rendőrként hívnak ki, akkor kell, hogy érdekeljen, mert ebből jelentést kell írnom

Panaszos: Értem csak most arról beszélünk G., hogy ki rugalmas és ki nem. Vagy itt egy hölgy É. leköltöztem F-re mindent feladva. Meg kellett találnom őket, hogy hol laknak, mert nem láttam 8 hónapig a gyereket. Mint apa, ha van gyereke és ilyen helyzetbe kerül. Nem kívánom.

Rendőr: Voltam ilyen helyzetben.

Panaszos: Ide jöttem le, hogy együtt születésnapozzunk, mindent együtt csináltunk-e együtt jártunk nyáron strandra G., a B. tanúja ennek, bár nem tudom milyen viszonyban vannak. A B-t is kibeszéli a háta mögött, csak nem akartam neki mondani, mert nem akartam sz*rt keverni. Minek? Amikor azt mondja a feleségére, hogy egy rosszindulatú, mert feljelentette a szomszédját. B. meg unalmas, teledumál mindent, azért nem barátkozik velünk, most meg... azért, hogy begyűjtse az információt. Egymás között... őszintén... látom... 42 éves vagyok, láttam ezt azt, van rendőr ismerősöm.

Rendőr: Engem nem tud begyűjteni, megírom a jelentést... magasról lesz*rom, én is tele vagyok problémával.

Panaszos: Elhiszem.

Rendőr: Nekem is van gyereke, én is hasonló helyzetben vagyok, nekem is vannak problémáim, k*rvára nem érdekelnek mások problémái. Engem nem tud senki befolyásolni, járok eleget a munkám miatt bíróságra, ügyészségre. Más ügye miatt nem akarok a szabadnapomon bírósága járni.

Panaszos: Most mondta, hogy látták, nyilván meghívja Önt tanúnak, hogy őt zaklatom. Különben nem mondaná, ha nem így lenne.

Rendőr: Ezt beleírom a jelentésembe, valami miatt megtette a feljelentést. Az előbb azt mondta, hogy az ügyvédje mondta, nyilván valamit mondott az ügyvédnek és az ügyvéd ez alapján.

Panaszos: Megmondom miért, azt mondta a kollegája a S. J. azért kellett, hogy az ügyvédje a peres eljárás alatt a bíróságon meg tudja jegyezni, hogy van egy apa, aki zaklatja a gyereket, ebből adódóan befolyásolja a bíróságot arra vonatkozóan, hogy a kapcsolattartás úgy legyen, ahogy ő kívánja. Ez erre ment ki, semmi másra.

Rendőr: Egyetlen dolgot fogtok ezzel elérni, ha folytatjátok, hogy a gyereket hurcolhatjátok majd éveken át pszichológushoz. Ezt az egyet fogjátok elérni, hogy a gyereket teszitek tönkre.

Ennek más vége nem lesz, mert az, hogy köztetek milyen a viszony az egy dolog, de ha ezt fogjátok csinálni. Ezen el kell gondolkoznotok.

Panaszos: El. Azért nem jövök ide. Azért nem láthattál itt.

Rendőr: Mikor voltál itt utoljára? Még jó idő volt, a gyereket toltam kocsiban.

Panaszos: Akkor nem, mert szeptember elején kezdtem, akkor nem láthatta, hogy zaklatom.

Rendőr: Valamikor szeptemberben volt, akkor nyomtad a csengőt. Akkor még nem biztos, hogy megszületett a feljelentés.

Panaszos: Szeptember 17-én jelentett fel, szeptember 1-jén kijelentette, hogy ne jöjjenek ide. Ez azt támasztja alá, hogy a pártját fogod.

Rendőr: Elfogult vagy.

Rendőrnő: többször látta, csak nem emlékszik az időpontra.

Rendőr: Ha tőlem azt kérdezi a bíróság, hogy láttalak-e akkor azt mondom, hogy láttalak 3-4 alkalommal.

Panaszos: És ha megkérdezik, hogy mikor?

Rendőr: Azt mondom, hogy nem tudom pontosan, de akkor még jó idő volt.

Panaszos: Elvileg van neki egy hatósági tanúja.

Rendőr: Nem vagyok hatósági tanú. Ugyanolyan állampolgár vagyok. Ha rendőrként dolgozom, nem tanú leszek.

Panaszos: Ha tanúként elmész, akkor el fogod mondani.

Rendőr: Ha megidéznek tanúként, akkor igen. De nemcsak én fogom elmondani, hanem többen.

Panaszos: Mert meg van beszélve.

Rendőr: Én nem tudom, hogy meg van-e beszélve? Beszélék egy-két lakóval, akivel tartom a kapcsolatot.

Panaszos: Akivel a jó kapcsolatot tartja, azok fognak elmenni.

Rendőr: Nem tudom, hogy Sz. kivel tartja a kapcsolatot.

Panaszos: A., B. ...

Rendőr: Nem tartom a kapcsolatot

Panaszos: Átlátom, nem vagyok hülye, ez már tönkre ment azzal, hogy eladta a házat, azért jöttem le ide.

Rendőr: Nem tudom, honnan jöttetek, nem tudom miért romlott meg a kapcsolat ...

Panaszos: T-ből jöttünk, mert lesz*pta a főnököt, azért mert sztriptíz táncos k*rva volt, elvettem feleségül, elvittem a rádióba dolgozni, ott csinált egy-két balhét, leugatta a főnököt, engem kiraktak ő meg lesz*pta a főnököt. Ennyi. Átlátom a helyzetet. Egyik másik nem köszön a buszo, az Ön tekintetét, G. a te tekintetedet is látom. Tudom miért. Az É. tekintetén nem látom. Azt mondja nem olvasta a levelet, csak hallomásból. Honnan ismerheti, csak a levélből.

Rendőr: Nem ismerem a történetet.

Panaszos: Akkor csak hallomásból. Azt mondták el, amit a Sz. mondott nekik.

Rendőr: Vagy amit láttak.

Panaszos: A gyerekek örültek, ha itt voltam és játszottunk.

Rendőr: Azt mondtam, hogy azt hallottam vissza, hogy a szülők féltik leengedni a gyerekeket.

Panaszos: Ez a bíróságon elhangzott az ügyvédje szájából október 22-én... hogy lehetséges, előre össze lett hozva. Ha nem járok ide nem történhetett meg. Csak nyáron... minden este itt voltam. Ha ez zaklatás, miért nem jelentett fel.

Rendőr: Ne velem beszélj meg. Nem tudok választ adni.

Panaszos: Csak a tanúzás miatt mondom ezt. Sajnálom segítséget, megértést vártam.

Rendőrnő: Alapból úgy küldtek ki, hogy meghallgatjuk és jelentést írunk.

Rendőr: Ha nem tudom a sztorit, akkor is ezt tudtam volna intézkedni. A rendelkezésre álló papírok alapján ideiglenesen nála van a gyerek. Ennyi. Én nem tudom azt csinálni, hogy kihozom a gyereket.

Panaszos: Tudom, azt mondja J., hogy erre nincs jogotok. Legyen ennek egy határozott vonal húzása, hogy ezt nem csinálhatja. Azt gondoltam, hogy egy rendőri jelenlét tesz annyit a latba, hogy ezt nem lehet csinálni.

Rendőr: Ha más jön ki, ugyanezt mondja. Más rendőrt hív, ki sem jön a Sz. Én győzködtem, hogy jöjjön ki és beszéljétek meg. Ez egy emberi gesztus volt tőlem.

Panaszos: Nem barátom a J. nem ismerem. Annyira elég már.

Rendőr: Én azt az oldalt sem ismerem, ezt nem akarom többször elmondani, nem érdekel...

Panaszos: Hallomásból...

Rendőr: Játszótéri pletykákból...

Panaszos: Akkor a jelentésért menjek be, vigyem be a papírt?

Rendőrnő: Amit tud, mutassa be.

Panaszos: Még ma?

Rendőrnő: Mi csak ma dolgozunk

Rendőr: Ma nem kapja meg a jelentést, ezt írásban kell kérni.

Panaszos: Nem kapom meg.

Panaszos: A határozatot ma kell még beadnom, meddig mehetek be. Nincs nyomtató, de pendrive-on el tudom vinni.

Rendőr: Nagyon jó, majd mi kinyomatjuk.

Panaszos: Elindulok... abban nincs kapcsolattartás, de...

Rendőr: Mi van abban leírva.

Panaszos:... el sem mentem, az ügyvéd nő küldte el, beleolvastam, nem olvastam végig. Nincs benne elhelyezés, csak amit az ügyvéd mondott. Halasztás van március 11-ig.

Rendőr: akkor addig nála van a gyerek... Ha meg tudtok állapodni, akkor mi a probléma?

Panaszos: Nem adja oda a gyereket... van egy e-mail

Rendőr: Akkor te ma azért jöttél, hogy adja oda a gyereket. Nem tudok mást írni. Felesleges elhozni olyan papírt, ami nem ehhez tartozik. Az e-mail hivatalos, de nem nekem, nem tudok vele mit kezdeni. Amit elmondtál azt fogom leírni. Megegyeztetek, hogy vasárnap nálad a gyerek, ennek ellenére azt mondta még se.

Panaszos: Jövő héten elutazik, ezért most adjam oda a kapcsolattartási időmet.

Rendőr: Ezt fogom leírni. Nincs rugalmasság

Panaszos:... így is annyit engedek... engednék, ha szólt volna kedvesen. Tartozik 5 millió forinttal... nem kell eladni a lakást a gyerek feje felől... mennyi rugalmasságot adjak még. Mindent eltitkol szándékosan... pl. megyek a boltba kell valami? Nem kell tőled nem. Az ilyen hozzáállás... ezek a problémák.

Rendőr: ezzel nem tudok mit kezdeni... (nem lehet hallani a felvételt)... cserélnék veled, mehetsz, pereskedhetsz, úgy is ő kapja meg a gyereket, a nő kapja meg a gyereket. Ha pereskedni fogtok járni...

Panaszos: nem lehet érteni... mit szeretnél, mit akarsz, szeretne megegyezni... megöleltük egymást, sírva ment el... azt mondta, hogy váljunk el, ehhez idő kell nekem... adj nekem is időt... idő kell, nem tudom feldolgozni... egyezzünk meg... (nem lehet érteni)... van pénz...

Rendőr: nem tudom, miért tartozik neked, ezért van a bíróság, nekem elmondhatod, de nem tudok ebből semmit felhasználni.

Panaszos: ő azt mondja, hogy nem, de ott van az e-mail. Ehhez tanú is van.

Rendőr: ezt be kell mutatni a bíróságon...

Panaszos: 2012-es tárgyaláson elismerte a tartozását, és azt mondta, hogy igyekszik megadni. A bíró mondta, hogy ami jár azt meg kell adni, most meg azt mondja ajándék volt.

Rendőr: Viszontlátásra, ha ilyen nincs a papírban, nem tudok segíteni, csak hozzá csatolom.

Panaszos: Hogy tudom meg mi kerül bele?

Rendőr: Amit elmondtál a holnappal kapcsolatban... odaígérte, elmondta azt, hogy pár nappal ezelőtt beszéltek. Ez lesz röviden megfogalmazva. Ha a bíróságra kell, akkor a bíró vagy az ügyvéd hivatalosan kikérheti.

Panaszos: Ezt már kikérheti ...

Rendőr: hétfőn... írásban... csatolja a meghatalmazásodat, hogy ő az ügyvéded. A kapitányságnak elküldi, és ezután megkapja.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult az B. Rendőrkapitánysághoz. A rendelkezésre bocsátott iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg.

1) A rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta a parancsnoki vizsgálat során, 2014. december 19-én 6 óra 30 perc 7 óra 5 perc között felvett jegyzőkönyvet.

A meghallgatás során jelen volt K. K. r. hdgy. a B. Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály Közlekedésrendészeti Alosztályvezető és J. G. r. ftörm.

Az előadó tájékoztatta J. G. r. ftörm-et, hogy a 2014. november 22-én a B-en adott ingatlanon foganatosított rendőri intézkedés elleni panasszal kapcsolatban elrendelt parancsnoki vizsgálat során hallgatja meg. A meghallgatás során nem köteles magára, hozzátartozójára terhelő vallomást tenni, más hamisan nem vádolhat bűncselekmény elkövetésével és a hatóság félrevezetését is bünteti.

J. G. r. ftörm. elmondta, hogy 2014. november 22-én, 8 órától járőrszolgálatot látott el D. É. r. tőrm. járőrrel. Ennek során a szolgálatirányító parancsnok utasítására 10 óra 50 perckor megjelent a panaszos volt feleségének a lakásán, mivel a panaszos bejelentést tett, hogy felesége nem engedi meg számára, hogy elvigye a közös gyermeküket a megbeszéltek szerint.

Az előadó kérdése: Mi volt a panaszos 2014. november 22-én 10 óra 45 perc környékén, a B. Rendőrkapitányságon való megjelenésének az oka? Milyen tájékoztatást adott a rendőrségen a panaszosnak?

A rendőr az előadó kérdésére elmondta, hogy a panaszos megjelenésének az oka az volt, hogy a felesége, akitől válófélben van nem adja át a közös gyermeküket a megbeszéltek szerint ebben kért segítséget a kapitányságon bent tartózkodó szolgálatirányító parancsnoktól. Ekkor semmilyen tájékoztatást nem adott a panaszosnak, mivel kint teljesített szolgálatot a közterületen.

Az előadó kérdése: Mikor jelentek meg a rendőrök a panaszos feleségének a lakásán?

J. G. r. ftörm. azt mondta, hogy 10 óra 52 perckor.

Az előadó kérdése: J. G. r. főrm. valóban intézett az alábbiakban ismertetett közlést a panaszoshoz?

- Nem kell elmondani, ismerem a történeteket, mert itt lakom fent.

- És látom, hogy itt zaklatod mindennap. Ismerlek téged is, Te írtad azt a levelet, amit mindggyá' ki is b*sztam a szemetesbe, és el se olvastam, mert nem érdekel.

J. G. r. főrm. azt reagálta, hogy a panaszos ismerte őt. Nem mondott ilyet a panaszosnak, már két éve nem lakik a bejelentés helyszínén. A panaszos feltételezte azt, hogy a panaszos felesége mellett áll, biztos őt is lesz*pta a volt felesége úgy, ahogy az összes többi szomszédot, mert a bíróságon az összes szomszéd azt állítja, hogy a panaszos naponta zaklatja a volt feleségét és gyermekét. Erre a rendőr azt mondta, hogy ebben nem tud állást foglalni, mivel régóta nem lakik már itt. Ekkor a panaszos kérdezte a rendőrt, hogy megkapta-e a levelet, amit ő írt a felesége és az ő közös történetéről. Erre a rendőr mondta, hogy megkapta a levelet, de azt elolvasás nélkül kidobta, mivel van elég problémája neki is, így nem kíváncsi máséra. Itt meg kívánja jegyezni, hogy a mondataira és szavaira különösen oda figyelt az intézkedés során, mivel amikor a küldéskor a bejelentő nevét meghallotta már akkor tisztában volt vele, hogy mindenféleképpen panasszal fog élni az intézkedés ellen, valamint feljelentést fog tenni, hogy ha megismeri őt.

Az előadó kérdése: A panaszos álláspontja szerint segítséget szeretett volna kérni az intézkedő rendőröktől, amelyet nem adtak meg neki és közben le is torkolták? Mennyiben felel meg ez a panaszosi állítás a valóságnak?

J. G. r. főrm. szerint a panaszos azért kért segítséget, hogy a fiát elvihesse magával. Elmondása szerint bírósági végzése van arról, hogy a gyermek mely hétféteken lehet vele és ez a nap pont abba esett volna bele, de ezen végzést felmutatni nem tudta. A felesége a rendőr részére átadott egy bírósági végzést, melyben világosan meg volt fogalmazva, hogy a gyermek felügyeletét további végzésig az asszony gyakorolja. Ezt a végzést a rendőr megmutatta a panaszosnak, amire ő azt mondta, hogy ennél már van újabb, de azt a rendőr részére nem tudta bemutatni, hiszen neki abból nincsen példánya. Ekkor közölte a panaszossal a rendőr, hogy a rendelkezésre álló iratok alapján tudja eldönteni, hogy valaki követ-e el szabálysértést, vagy bűncselekményt. A rendelkezésre álló bírósági végzések alapján a gyermek anyja dönti el, hogy a bejelentőnek odaadja-e arra a napra a gyereket, avagy sem.

Az előadó kérdése: A rendőrök valóban részrehajlóan intézkedtek a panaszos sérelmére és a panaszossal szemben a felesége pártját fogták?

Nem. A rendőr a rendelkezésre álló bírósági iratok alapján intézkedett.

Az előadó kérdése: Ön valóban végig goromba magatartást tanúsított a panaszossal szemben? Ennek keretén belül végig lenézte a panaszost, udvariatlan volt vele, kioktató stílusban kommunikált a panaszossal? Valóban végig tegezte az intézkedő rendőr a panaszost?

A rendőr az előadó kérdésére elmondta, hogy nem volt goromba a panaszossal szemben. Nem nézte le a panaszost, nem volt vele udvariatlan és kioktató stílusban sem kommunikált vele. Ez nem igaz. Nem tegeztem a panaszost, végig magázódtam!

Az előadó kérdése: készült a rendőri intézkedésről hangfelvétel?

Nem, nem készült.

Az előadó kérdése: Kíván még valamit elmondani az ügyel kapcsolatban?

J. G. r. főrm. elmondta, hogy a panaszos viselkedése volt lenéző, kioktató és goromba és nem az ő viselkedése.

2) A mellékelt, 2014. november 22-én kelt rendőri jelentés szerint D. É. r. törm. és J. G. r. főrm. 10 óra 50 perckor szolgálatuk teljesítése során az ügyeletvezető utasítására jelent meg a panaszos volt feleségének a lakcímén, mivel a panaszos bejelentést tett, hogy felesége nem engedi meg neki, hogy elvigye közös gyermeküket a megbeszéltek szerint. A rendőrök amikor megjelentek a fenti címen, akkor a bejelentővel (panaszos) felvették a kapcsolatot, aki elmondta, hogy a feleségével válófélben vannak, jó ideje nem élnek egy lakásban. Van egy közös gyermekük, aki a feleségével él együtt. Az utóbbi időben kettőjük kapcsolata megromlott. A panaszos elmondta, hogy amiatt telefonált be a rendőrségre, mert a feleségével szóban megegyeztek, hogy a holnapi nap folyamán nála lesz a gyermek, viszont ma délelőtt a felesége jelezte neki, hogy mivel jövő hétvégén elutazik otthonról, így szeretné, ha holnap ő lehetne a gyermekkel, a férj (panaszos) pedig majd a jövő héten, amikor ő úgymint elutazik.

A panaszos volt felesége mutatott egy végzést, amelyet a Szentendrei Járásbíróság állított ki ügyszámon, amely szerint közös gyermeküknek az elhelyezését és gondozását az anyának ítélte a bíróság 2013. május 20-ig ideiglenesen. A gyermek láthatásáról a szülők szóban egyeztek meg egymás között.

Újabb tárgyalás az idén, október 22-én volt, amiről végzést egyik fél sem tudott bemutatni, de a kapcsolattartás ezennel sem került szabályozásra. A jogerőre emelkedés előtt a tárgyalás szüneteltetését kérték, ami azóta is folyamatosan meghosszabbításra került.

A rendőrök azt javasolták a szülőknek, hogy a gyermekük érdekében próbálják meg rugalmasabban kezelni a láthatással kapcsolatos problémákat.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

Az elvégzett vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz, illetve a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.

A panaszos sérelmezte, hogy a vele szemben foganatosított rendőri intézkedés részrehajló volt, tekintettel arra, hogy ő segítséget kért a rendőrségtől és a helyszínre érkező rendőrök egyike a felesége pártját fogta. Emellett kifogásolta az egyik rendőr által, az intézkedés során használt hangnemet.

1) A Testület elsőként a rendőri intézkedés részrehajló voltát vizsgálta meg.

A panaszos beadványában elmondta, hogy számos olyan mozzanatot tapasztalt az intézkedés során, amelyek egyértelműen arra utalnak, hogy az egyik rendőr (férfi) a felesége pártját fogta az intézkedés során és ismeretségi viszonyban is állnak. A rendőr tisztában volt a tárgyaláson elhangzottakkal, ismerte az ügyét, és szinte szó szerint tudott idézni olyan tartalmú közléseket, amelyet minden kétséget kizáróan csakis a feleségétől hallhatott. Bár segítséget kért a rendőrségtől, azt ő nem kapta meg, hiszen végig a felesége pártját fogta a rendőr.

A panaszos által, a Testület rendelkezésére bocsátott, az intézkedés során készített hangfelvételtől kiderül, hogy a rendőr nem ismeri a panaszos feleségét, hanem tudja, hogy kiről van szó. Ugyanez elmondható, hogy a panaszost is ismeri a rendőr, hiszen pár éve az intézkedés helyszínén lakott. Tudja, hogy a panaszos minden lakónak adott egy általa készített levelet, amelyben saját problémáját írta le. Azt is elmondta, hogy a panaszos többször megjelenik a lakcímen és hosszasan csenget. Szokta látni, amint a fiával játszik. Miután meghallgatta a helyszínre kikerülő két rendőr a panaszost, aki külön kérésük ellenére nem tudta hivatalos okirattal igazolni, hogy milyen alapon követeli a gyermeket, így az egyik rendőr a panaszossal maradt, miközben a másikuk a panaszos feleségéért ment, aki a rendőr kérésére megjelent a helyszínen. A két rendőr jelenlétében a panaszos és felesége egyezkedni kezdett egymással, kompromisszum kötése céljából. A Testület a felvételtől azt a következtetést vonta le, hogy semmiféle olyan körülmény nem állapítható meg, amely alátámasztaná a panaszos részrehajló rendőri intézkedésre vonatkozó kifogását.

A rendőrség tájékoztatása szerint J. G. r. ftörm. volt a helyszínen intézkedő rendőrök egyike, aki a panaszos szerint részrehajlóan intézkedett, a panaszos sérelmére. A rendőr a panaszügy parancsnoki kivizsgálása során, a személyes meghallgatásakor elmondta, hogy nem intézkedett részrehajlóan. Csupán tudja azt, hogy kicsoda a panaszos és felesége, hiszen ott lakott, ahol a panaszos és felesége pár éve költözött el onnan. A panaszos által említett levelet nem olvasta el, hiszen neki is vannak problémái, így nem akart másokéval is foglalkozni. Az intézkedés során meghallgatta a panaszost, majd a feleségét, de mivel a helyszínen a panaszos nem tudott bemutatni olyan hivatalos okiratot, amellyel az általa előadottakat igazolni tudta volna, ezért nem tudott ő sem és társa sem a helyszínen érdemben intézkedést foganatosítani, így tájékoztatták a feleket, hogy próbáljanak megegyezni.

Az Rtv. 13. §-ának (2) bekezdése tartalmazza a részrehajlásmentes rendőri intézkedés alapvető követelményét, így eszerint a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni. A rendőri fellépés ezen követelmény értelmében az érintettel szemben nem lehet hátrányosabb (vagy előnyösebb) pusztán azért, mert személye – bármely okból – a rendőr számára ellenszenves (vagy rokonszenves).

A Testület gyakorlata szerint a részrehajló rendőri intézkedés két értelmet takar; az egyik szerint részrehajlóan minősül a rendőri intézkedés, amikor a panaszost a rendőri intézkedés során azért éri hátrány, mert a panaszossal szembenálló felet előtérbe helyezi a rendőr azért, mert valamilyen kapcsolat (rokoni, baráti, ismeretségi) áll fent közöttük. A másik szerint

pedig ezen eset hiánya esetén, amikor a rendőrök nem tesznek eleget azon kötelezettségüknek, hogy a kiérkezésüket követően a helyszínen történeteket objektíven felderítsék.

Jelen esetben a panaszos sem jelölte meg beadványában, hogy bármiféle sérelem érte-e őt a rendőri intézkedés következtében; csak annyit hangoztatott, hogy segítséget kért a rendőrségtől, amelyet nem kapott meg. A részrehajlást az ismeretségben határozta meg, amely foka, mélysége nem derült ki a beadványból. A Testület rendelkezésére bocsátott dokumentumokból kiderül, hogy a panaszost, mint bejelentőt a helyszínre kiérkező rendőrök meghallgatták, aki az általa közölteket hivatalos okirattal nem tudta alátámasztani. Ezután intézkedett J. G. r. főrm. a panaszos feleségének a felkeresése érdekében, aki a helyszínre érkezett, bírósági okiratokkal. A panaszos által becsatolt felvételeken is jól hallható, hogy a rendőrök többször elmondták, hogy nem tudnak intézkedni, hiszen nem tudnak egyik félnek sem igazat adni hivatalos okiratok hiányában. J. G. r. főrm. elmondta, hogy közelebbi kapcsolatban nem áll a panaszos feleségével, sőt amikor szóba jött az asszony, akkor K-ént jelölte meg, mire a panaszos kijavította, hogy „nem K-nak, hanem Sz-nak hívják.” Erre a járőrpár női tagja nevetésben tört ki és hozzátette, hogy „látod, ennyire ismered a panaszos feleségét”.

A Testület véleménye szerint az ismeretségi viszony nem állapítható meg az intézkedés során, sőt az sem állapítható meg, hogy bármiféle hátrány érte volna a panaszost az intézkedés során. Tulajdonképpen az információkból kiderül, hogy a panaszos azért kért rendőri segítséget, hogy a fiát segítsenek neki átadni és mivel a rendőrök ebben nem működtek közre, ezért érezhette sérelmesnek a helyzetet. A rendőrök miután kiérkeztek a helyszínre mindkét felet meghallgatták, megtekintették a birtokukban lévő és az átadott hivatalos okiratokat (bírósági határozatok), majd tájékoztatták mindkét felet, hogy beszéljék meg felnőtt emberek módjára, kulturáltan az esetet, hiszen meg tudnak egyezni, de ők többet nem tudnak tenni a helyszínen. A Testület álláspontja szerint a rendőrök objektíven, az intézkedésükre irányadó szabályoknak, jogszabályoknak, normáknak megfelelően jártak el az intézkedés során, így a panaszos kifogását az intézkedés részrehajló volta tekintetében a Testület nem fogadta el. Ezekre tekintettel a Testület úgy határozott, hogy nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga a részrehajló rendőri intézkedésre vonatkozó kifogás kapcsán, hiszen az intézkedés megfelelt az objektivitás követelményének.

A fentebb közöltekre tekintettel a rendőri intézkedés nem minősült részrehajlónak, így a Testület álláspontja szerint a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga nem sérült a vele szemben fogatosított intézkedés során.

2) A Testület ezt követően J. G. r. főrm. által, az intézkedés során használt hangnemet vizsgálta meg.

A panaszos beadványában elmondta, hogy r. főrm. többször ordibált vele, lekezelő és kioktató stílusban kommunikált vele, végig tegezte. Az intézkedés során durva, minősíthetetlen, obszcén szavakat használt a panaszossal szemben, mint például: „... és látom, hogy minden nap zaklatod... ismerlek Téged is, Te írtad azt a levelet, amit minggyá' ki is b*sztam a szemetesbe, el se' olvastam, mert nem érdekel...”.

A rendőrség tájékoztatása szerint a panaszos volt az, aki az intézkedés során kiabált, durva hangnemet ütött meg a rendőrökkel szemben, sőt kioktató, lekezelő stílusban beszélt.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdés második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. A rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerül – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelem és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, az államszervezetben belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel összhangban ugyanis az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.

A Testület ezzel kapcsolatban szükségesnek tartja kiemelni a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét, amelynek 1. pontja előírja: a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület továbbá jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetben belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

Bár a rendőrség és a panaszos által közöltek ellentétben állnak egymással, a Testület az ellentmondást, a panaszos által készített hangfelvételen foglaltakkal fel tudta oldani. A hangfelvétel során a panaszos többször emelt hangon beszél az intézkedő rendőrökkel. Feldúlt, dühös, mérges volt az intézkedés során. Az érezhető, hallható, hogy próbálta magát disztingválni, de az állítása, miszerint J. G. r. ftórm. ordibált volna vele, vagy lekezelő, kioktató stílusban beszélt volna vele nem felel meg a valóságnak. Mindkét rendőr normál, nyugodt, kulturált hangon beszélt a panaszossal, próbálták a helyzetet felmérni, igyekeztek a panaszost tájékoztatni. Így a rendőr hangnemére vonatkozó kifogást a Testület nem fogadta el, hiszen az nem felel meg a valóságnak.

Ellenben a Testület a panaszos emberi méltósághoz való jogának a sérelmét állapította meg a további két kifogás kapcsán, hiszen hallható a felvételen, hogy J. G. r. ftórm. többször a „b*szd meg” szófordulattal élt az intézkedés során. Emellett egyszer magázza, majd utána

tegezi a panaszost. Egyébként a panaszos is váltva beszél a rendőrrel: egyszer tegezi, majd magázza, de főleg többször magázta a rendőrt, mint tegezte. (Vélhetően ezt azért tette, mert rögzítette hangfelvétel formájában az intézkedést, így pontosan tudatában volt annak, hogy mérsékelnie kell magát.) A panaszos is használt obszcén kifejezéseket, de elvéve. Így a panaszos két sérelmét a Testület elfogadta, így álláspontja szerint csekély mértékben sértette a panaszos emberi méltóságához való alapvető jogát a rendőri fellépés, hiszen J. G. r. ftörm. többször letegezte a panaszost, és obszcén kifejezéseket is használt.

A fentiekben kifejtettek szerint a rendőr az intézkedés során szinte majdnem végig tegezte a panaszost és obszcén kifejezést is használt, így ezen két körülmény miatt a Testület a panaszos emberi méltóságához való jogának csekély fokú sérelmét állapította meg.

IV.

A Testület a lefolytatott vizsgálatában megállapította, hogy a rendőrök eleget tettek objektív intézkedési kötelezettségüknek, így nem intézkedtek részrehajlóan a panaszossal szemben, ezért a panaszos részrehajló intézkedésre vonatkozó kifogását a Testület elutasította, így álláspontja szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga. Az egyik rendőr hangnemére vonatkozó kifogások tekintetében a Testület megállapította, hogy a rendőr valóban, szinte az intézkedés teljes hossza alatt tegezte a panaszost és obszcén kifejezéseket is használt, így a Testület a panaszos emberi méltóságához való jogának csekély sérelmét állapította meg a rendőri fellépés vonatkozásában.

Budapest, 2015. március 26.

Dr. Lukács Tamás
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag